

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 84

בס"ד ערש"ק נה ג' חשוון תשנ"ט

פאציפיק פארם

כשהאדם קובע בלבו לאמר הלא ה' הוא האלקים האמיתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחדותו הפשוט יתב"ש, ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעולם. ומשעבד ומדבק טוהר מחשבתו רק לאדון יחיד ב"ה. כן יספיק הוא יתברך בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל. (נפש החיים שער ג' יב).

ולשמחה מה זו עושה (קהלת) אם רוצה אדם להגיע ולהשיג את השמחה הרי עליו להרגיש עצמו בחינת "מה" הוא. הרי כל עצבו ודאגתו של אדם באים עליו משום שלפי דעתו מגיע לו הכל וכי הוא ראוי שיהי' לו כל מה שלבו חפץ. אך אם ידע לאמוד מיעוט ערכו או ישמח בחלקו. (כית אברהם - סלונים).

תכלית התורה במצומ"ט להשיג האין והאפס וישום עצמו כאין. והחכמה מאין תמצא והאין הוא שורשה. ומזה העיקר משתלשל והשפלות כשאדו"ל אין התורה מתקיימת אלא במי שמישים עצמו כמדבר הפקר לעניים ולעשירים בדעת ואינו גדול יותר מחבירו אדרבה במל במציאות נגדו. וזוה מתאחדים ונכללים זה בזה. כי האין מחבר דבר והיפוכו ומזה בא קו היושר המחזיק ברכה ושלום. (הר"א מקאלוסקר - מכתב ר"ו בפרי הארץ).

לתאוה יבקש נפרד (קהלת) מי שמבקש ללכת אחר תאוות ורצונות נפרד מכל חבר ועמית כי ירחקו ממנו אוהב ורע כי תאות בני אדם ומדותם חלוקות.

יחי ראובן ואל ימות וכו' וזאת ליהודה וכו' פרש"י מי גרם לראובן שיודה יהודה, ובאמת הרי ראובן שב עוד בטרם אירע מעשה תמר שהרי במכירת יוסף כתוב וישב ראובן אל הבור ומכר רש"י שם עסוק היה בשקו ובתעניתו (בראשית ל"ז). אלא בתחילה היה סבור ראובן שעיקר התשובה הוא סיגופים וצום. אולם מיהודה למד שעיקר התשובה היא הודאה הכנעה פנימית ושברון הלב והרהורי חרטה שהם חשובים פי כמה מסגופים. (ע"פ אמרי אמת מגיד).

עיקר האדם להתפלל לה' בהכנעה גדולה ובשפלות. וכל המתפלל מתוך גאות ודמות רוח תפלתו קיא צואה בעו"הר... ובמה יגיע אדם לזה? כאשר ישים על לבו מעוט ערכו בחכמה וכאשר יתודה על עון יראה כי הוא איש מלא עול ופשע ויחשוב מה אני מתגאה... וכאשר ישים זה ללבו לא יתגאה כלל. (וערות דבש חלק ב' דרוש ג).

העיקר הוא לבוא למידת השפלות כי על ידי זה יכול לחדש כל טוב בעולם כמו מי שרוצה לעשות מכלי ישן חדש צריך להתיך אותו לגמרי ואחרי כן יכול לחדש ולעשות מה שרוצה כך האדם אינו יכול לחדש ולבוא לידי מדה טובה עד שיבא לבחינת אין, והיינו ע"י תשובה יכול לבוא ולחדש את עצמו ולילך ממדרגה למדרגה. (רוח דארייתא עמ' 33).

תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעוה"ז ולא בעוה"ב (ברכות י"ד) כל בחינת "אין" היא להם מנוחה אבל לא זולתה דבר בעולם. הן בעוה"ז והן בעוה"ב לא מצאו מנוחה רק בבחינת "אין" לבד. (רשפי אש בשם אדמו"ר מנעכניא זצ"ל).

יתרחק מאד מן העצבות כי זאת המדה מביאה לאדם להיות נופל ביד יצה"ר וטעמו מפני שכל עניני כח המדמה מונחים במדת העצבות כי העצוב אינו בישוב הדעת. וכיוון שנחסר הדעת מתגברת הנפש הבהמית... והרי זה שורש כל עבירות שעוזב הדעת ולוקח לו תאות הנפש הבהמית. (יסוד העבודה עמ' 248).

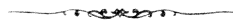
ט' אלול תשל"ח

לכבוד

ואני הנני יחד אתכם בתפילה להקב"ה שיצליח דרככם, ובנכם נ"י ימצא את זיווגו הנכון וההגון, עמו יבנה את ביתו הנאמן בישראל לתפארת האבות. והקב"ה גם ישפיע עליו דעת נכונה איך לכלכל את עסקיו בלי שום עגמת נפש ובלי שום פחד מאנשים העומדים עליו, ויבטח בהשי"ת אשר יוציא לאור משפטו, וגדול השלום אשר לא נמצא כלי מחזיק ברכה יותר מהשלום לישראל. ואתה לא כתבת לי פרטי הענין, רק שיש קשיים, לכן אקוה שע"י אשר ישים בה' מבטחו ינצל ויוכל לבנות עסקו בנחת עפ"י דרך האמונה של הן שלך הן, ולאן שלך לאו, אשר על זה נצטוינו צדק צדק תרדוף, וזאת היראה מסור ללב, כמו שנאמר בפסוק ויראת מאלוקיך.

והעיקר הגדול אשר ישים לנגד עיניו, לידע תמיד, שכל עניני ואופני פרנסתו מכוונים מלמעלה ע"י בעל הסיבות שירים את הנצוצות הקדושות השייכים לתקון נפשו מכל הגלגולים שלו, ואז יתחזק ויתגבר על הטבע וישמח בכל דבר אשר יזדמן לו ע"י ההשגחה ויקח הכל בקלות, ולא ידכא את רוחו, כדי שיהיה לבו פנוי לעבודת השי"ת לדעת מה ה' אלוקינו שואל מאתנו כי אם ליראה ולאהבה אותו כל הימים. ובשקטות נפשו בכל מה שעובר עליו, ואינו כועס או בועט בהם, הרי שם נמצאים שרשי היראה והאהבה לה'.

מתוך תקוה נאמנה לבשר ולהתבשר תמיד בשורות טובות.

י' חשוון תשל"ח

לכבוד

הוא משל ודוגמא לשפע הרוחני האמיתי המגיע להאדם העובד והמבקש את ה'. האדם בעצם מהותו הרי הוא במצב של נפילה תדירית, כי הלא זהו פירושו של המקרא "סומך ה' לכל הנופלים" שהרי רק משלילות של האדם ניכרת החיוב

אני מלא תקוה, שב"ה הוטב מצב הבריאות שלך, וחזרתם לאיתנכם ואני מאחל לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, והשי"ת ינחה אתכם בדרך אמת, וצריכים להתפלל למי שהעושר והגדולה שלו, וכל השפע שהוא משפיע

והטוב של הבורא יתברך. וזו היא בעצם העבודה של האנוש, לברר זאת להכיר זאת ולחיות כך, אבל טבעו מושכו להתנשאות ויוהרה, ואשר סימן ההיכר שלו הוא לפעמים היאוש שהוא מתייאש כשנפגמת גאוותו ע"י המכשולים שהקב"ה מזמין לו כדי להזכירו את אמיתת מציאותו ולהצילו מרדת שחת.

ובאמת היה צריך האדם לשמוח בכל לבו כשאירע לו לפעמים מכשול שהוא מכיר בו, ורואה על ידו את מלוא אפסותו ושליליותו, כי הרי זה סיבה בהירה שלוחה מאת הבורא כדי להעירו על מצבו בבחינת קול דודי דופק כדי שיוכל האדם להתקרב אליו ולשוב אליו לחסות תחת כנפי השכינה שלא יהיה נידח ממנו, וכדי שלא ישוב דך נכלם מלפניו.

כך גם, אם תשימו את כל מאוויכם וחפצכם השלם להכרת רחמי הבורא על בריות שפלות שכמותינו שעל אף

היותינו תמיד בבחינת חטאים לפניו, היינו חסרים, כמו שדוד המלך ע"ה אמר וחטאתי נגדי תמיד", הרי בודאי לא יעלה על מחשבתכם המחשבה של הידידים שהתנכרו כביכול, כי תיווכחו שהיה זה רק דמיון. ובאמת הכל נובע ממכם, כי אם אתם חפצים בקרבת ה' בכל לבבכם, גם הבריות ירצו מאד את קרבתכם, כמאמר חז"ל כל מי שרוח המקום נוחה הימנו - רוח הבריות נוחה הימנו. ולכן אין להאשים את הזולת כלל וכלל.

ואני חוזר ומברך אתכם שהשי"ת ישפיע עליכם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, ויתן לכם את הדעת האמיתית מה לבקש ממנו כדי שנוכל להתאחד עם אחדות אמת אשר זה יביא להתלקטות כל הניצוצות הקדושים אשר יעוררו את עם ישראל לתשובה ויצמח לנו את הגאולה השלימה מהרה אמן.

אמר רשב"ל יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום וכו' ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו (סוכה נח)... האמת יורה דרכו שחז"ל כווננו כזה ג"כ לעיקר גדול ונכבד, אשר כל ענין הצלחת האנושי תולה עליו והענין כך הוא אף שהיוצר ב"ה מסר הכח באדם לכבוש את יצרו באמצעות הרוח השכחן בקרבנו, לא תשלם המעשה ביד האדם וקשה מאד על האדם לבוא אל תכליתו, ואין בידו רק להתחיל המלאכה ולעשות כל מה שבכחו לעשות, והשלמת המלאכה הוא בעזר אלקי המלצה לאדם להביא אותה אל הפועל הגמור... (כ"ז אידם).

היתה לו להרא"ש שליט"א שיחה בליל ש"ק ויצא שהעיקר שידע האדם שהוא אינו פועל מאומה וכו' ורק מזה מגיעים להכרת אלקות שיש בורא עולם וכו' מדבריו הידועים. שאלתי אותו הרי מצינו כי יעקב אבינו בחיר האבות למד תורה י"ד שנים רצופות ואף לא ישן בהן, ובטח קבל אז את קומתו הרוחנית יעקב שלמתא. אמר לי מיד: לא כך הדברים כפי שאמרת, יעקב אבינו לא הגיע לגדלותו ודרגתו הגבוהה מתוך לימוד תורתו בי"ד השנים הללו. נכון כי בלמדו כל כך הרבה תורה לשמה קבל רוח קדשו, אבל מה שהגיע לשלימות מציאות הוי"ה שהוא אפס ואין וכל תנועה שלו באה מהשמים בבחינת כל עצמותי תאמרנה ה' - קבל דווקא באותן עשרים השנים בהן רעה את צאן לבן והלילות עברו עליו מתוך פחדים נוראים מחיות הטרף ששרצו במקומות ההם כמ"ש ביום אכלני חורב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני, וכפי שאמרו חז"ל במדרש אמר יעקב פרקי תהלים, ורק מתוך פחדים הללו הפך את פחד הטבע שלו לפחד אלוקים.

שאלתי אותו מדוע היה צריך יעקב לקבל בערמה גם את הברכות מאביו וגם את הפרנסה מלבן, והלא מידתו היא יעקב איש תם וכמ"ש רש"י תחילת פרשת תולדות "מי שאינו חריף לרמות קרוי תם". אמר לי הרא"ש: יעקב היה צריך להוציא את כל הניצוצות מעשו אחיו, ונאלץ ללכת בדרכו של עשו שהיה מלא מרמה וערמומיות וכך הוציא טרפו מפיו.

דיעות מחיי החברותא:

- א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535.
- ב. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי צאת השבת מרח' יוסף הנשיא 5.
- ג. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצינסקי טל: 6535774.
- ד. כל יום יוצאים לשרה בשעה 9 בערב מביתו של הרא"ש שליט"א. מבקשים מכל אחד שישתתף לכל הפחות באחד הארועים המופיעים כאן

שהשמחה במעונם

למו"ר הרא"ש להכנס הנין לעול המצוות

להר"ר שמואל קלירס להכנס הנכד לעול המצוות

להר"ר יאיר ויגשטוק להכנס הבן לעול המצוות

להר"ר משה ירוחם שטרנגר להכנס הנכד לעול המצוות

להר"ר ישעי' רובינפלד להכנס הנכד לעול המצוות

להר"ר חיים רובינפלד להכנס הבן לעול המצוות

להר"ר יצחק באבד להולדת הנכדה

להר"ר שלום באבד להולדת הבת

להר"ר יהודה גבירצמן להולדת הנכדה

להר"ר יצחק ליפשיץ להולדת הבן